ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy, soudkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudce JUDr. Ivo Pospíšila v právní věci žalobkyně: **N. H**, zastoupené Mgr. Davidem Netušilem, advokátem se sídlem Politických vězňů 911/8, Praha 1, proti žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, Praha 3, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 24. 4. 2019 č. j. CPR 19384-2/ČJ-2018-930310-V234, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 25. 6. 2019, č. j. 2 A 34/2019 - 39,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá**.

II. Žalobkyně **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalované **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a řízení před správními orgány

[1] Policie České republiky, Krajské ředitelství policie hl. m. Prahy (dále jen „správní orgán prvního stupně“), rozhodnutím ze dne 18. 5. 2018, č. j. KRPA-473533-85/ČJ-2016-000022, uložila žalobkyni správní vyhoštění podle § 119 odst. 2 písm. b) v návaznosti na § 119 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“). Správní orgán prvního stupně stanovil dobu, po kterou žalobkyni nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie, v délce 5 let. Počátek této doby určil podle § 118 odst. 1 zákona o pobytu cizinců od okamžiku, kdy cizinec pozbude oprávnění k pobytu na území České republiky,

a současně žalobkyni stanovil dobu k vycestování podle § 118 odst. 3 zákona o pobytu cizinců do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

[2] K odvolání žalobkyně žalovaná v záhlaví označeným rozhodnutím změnila rozhodnutí správního orgánu prvního stupně tak, že žalobkyni po dobu 5 let nelze umožnit vstup *na území České republiky* (nikoliv území členských států Evropské unie) a počátek doby, po kterou tento vstup nelze umožnit, se stanoví *podle § 118 odst. 2 zákona o pobytu cizinců* (nikoliv § 118 odst. 1 téhož zákona). Ve zbylé části žalovaná rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrdila.

II. Řízení před městským soudem

[3] Proti rozhodnutí žalované žalobkyně podala dne 13. 5. 2019 u Městského soudu v Praze žalobu, kterou městský soud v záhlaví označeným usnesením odmítl jako opožděnou.

[4] Uvedl, že z doručenky založené ve správním spise vyplývá, že žalobou napadené rozhodnutí bylo zástupci žalobkyně Mgr. Davidu Netušilovi doručeno do datové schránky dne 25. 4. 2019. Předmětem řízení je přezkum správního rozhodnutí vydaného ve věci správního vyhoštění podle zákona o pobytu cizinců. Podle § 172 odst. 2 zákona o pobytu cizinců musí být žaloba proti správnímu rozhodnutí o vyhoštění podána do deseti dnů od doručení rozhodnutí správního orgánu v posledním stupni, přičemž zmeškání této lhůty nelze prominout. Jestliže napadené rozhodnutí bylo zástupci žalobkyně doručeno dne 25. 4. 2019 a žaloba byla podána u městského soudu dne 13. 5. 2019, stalo se tak po marném uplynutí zákonem stanovené desetidenní lhůty (posledním dnem lhůty k podání žaloby bylo pondělí 6. 5. 2019), a žaloba proto byla podána opožděně.

III. Obsah kasační stížnosti

[5] Proti usnesení městského soudu podala žalobkyně (stěžovatelka) kasační stížnost. Stěžovatelka nesouhlasí se závěrem městského soudu o tom, že rozhodnutí žalované bylo zástupci stěžovatelky doručeno do datové schránky dne 25. 4. 2019. Stěžovatelka konkrétně uvádí, že „*právní zástupce žalobkyně se do datové schránky přihlásil až dne 5. 5. 2016, tudíž předmětné rozhodnutí bylo žalobkyni k rukám právního zástupce doručeno až dne 5. 5. 2016*“ (poznámka NSS: stěžovatelka má nejspíš na mysli 5. 5. 2019, nikoliv 2016). V souladu s judikaturou Nejvyššího soudu je při doručování rozhodnutí účastníkovi nebo jeho zástupci rozhodující, kdy se oprávněná osoba přihlásila do datové schránky, nikoli den, kdy byla datová zpráva do datové schránky dodána.

[6] Stěžovatelka dále uvádí, že datum doručení rozhodně nelze převzít z papírového výtisku údajné doručenky datové zprávy nacházející se ve spisovém materiálu. Z opatrnosti pak stěžovatelka namítá neúčinnost doručení rozhodnutí žalované podle § 64 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) ve spojení s § 50d zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o. s. ř.“), neboť „*počítač právního zástupce byl v dubnu napaden virem RAR v souvislosti s hackerskými útoky v Evropě a České republice*“. Pokud by se skutečně v informačním systému datových schránek nacházela informace o přihlášení se do datové schránky právního zástupce, musela by být jedině způsobena tímto virem. Jako

důkaz stěžovatelka navrhuje „*znalecký posudek z oboru kybernetika, odvětví výpočetní technika, specializace technické a programové vybavení počítačů a mobilních zařízení, informační technologie a datové sítě*.“

[7] Žalovaná se ke kasační stížnosti nevyjádřila.

IV. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[8] Kasační stížnost je včasná, podaná osobou oprávněnou a přípustná. Důvodnost kasační stížnosti soud posoudil v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž je povinen přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[9] Kasační stížnost není důvodná.

[10] Podle § 72 odst. 1 s. ř. s. [ž]*alobu lze podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou*.

[11] Podle § 172 odst. 2 zákona o pobytu cizinců [ž]*aloba proti správnímu rozhodnutí o vyhoštění musí být podána do 10 dnů od doručení rozhodnutí správního orgánu v posledním stupni. Zmeškání lhůty nelze prominout*.

[12] Jádrem sporu je otázka včasnosti, resp. opožděnosti žaloby podané stěžovatelkou u městského soudu dne 13. 5. 2019. Rozhodnutí napadené žalobou je správním rozhodnutím o vyhoštění ve smyslu § 172 odst. 2 zákona o pobytu cizinců, není proto pochyb o tom, že žalobu proti tomuto rozhodnutí bylo možné podat ve lhůtě do 10 dnů od jeho doručení stěžovatelce.

[13] Z kopie správního spisu, kterou žalovaná postoupila soudu, konkrétně z detailu o odeslané zprávě – tzv. doručenky, vyplývá, že rozhodnutí žalované bylo *dodáno* do datové schránky zástupce stěžovatelky Mgr. Davida Netušila dne 25. 4. 2019 v 7:04:45 hod., přičemž oprávněná osoba se do datové schránky přihlásila dne 25. 4. 2019 v 7:11:50 hod. K posledně uvedenému datu a hodině bylo tedy rozhodnutí žalované zástupci stěžovatelky rovněž *doručeno*. Za těchto okolností městský soud zcela v souladu s obsahem správního spisu konstatoval, že rozhodnutí žalované bylo stěžovatelce doručeno dne 25. 4. 2019.

[14] Stěžovatelka, resp. její zástupce, datum doručení rozhodnutí žalované rozporuje s tím, že zástupce žalobkyně se do datové schránky přihlásil „*až dne 5. 5. 2016*“. Počítač zástupce měl být navíc v dubnu 2019 napaden virem, takže informace o přihlášení se do datové schránky zástupce „*musela by být jedině způsobena tímto virem*“. I když je Nejvyššímu správnímu soudu zřejmé, že datum 5. 5. 2016 je toliko překlepem a stěžovatelka, resp. její zástupce měl zjevně na mysli 5. 5. 2019, nic to nemění na tom, že shora uvedená argumentace je nepřesvědčivá a nevěrohodná.

[15] Nejvyšší správní soud v prvé řadě podotýká, že doručenka založená ve správním spise je zcela standardní a nezavdává z hlediska své struktury a obsahu žádné pochybnosti o své původnosti či pravosti. Není tedy důvod, aby soud z obsahu této písemnosti při posouzení včasnosti stěžovatelčiny žaloby nevycházel. Zejména nic z obsahu správního spisu, ale ani spisu krajského soudu, nesvědčí o tom, že by rozhodnutí žalované mělo být zástupci stěžovatelky doručeno dne 5. 5. 2019, jak tvrdí. V tomto ohledu je nutno zdůraznit, že argumentace „hackerským útokem" na datovou schránku zástupce stěžovatelky se objevuje poprvé až v kasační stížnosti. V žalobě stěžovatelka nic takového netvrdila a žádné problémy s doručením rozhodnutí žalované ani nesignalizovala. Naopak v úvodu stěžovatelčiny žaloby se uvádí následující: „*Ve věci shora označené bylo žalobkyni, k rukám právního zástupce, dne 3. 5. 2019, doručeno rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 4. 2019...*" (podtržení přidáno). V samotné žalobě tedy stěžovatelka prostřednictvím svého zástupce tvrdila, že rozhodnutí žalované bylo jejímu zástupci doručeno dne 3. 5. 2019, což je shodou okolností časově nejdříve možné datum doručení, které ještě umožňuje žalobu stěžovatelky podanou dne 13. 5. 2019 vyhodnotit jako podanou ve lhůtě deseti dnů od doručení rozhodnutí ve smyslu § 172 odst. 2 zákona o pobytu cizinců. Jak však soud vyložil již shora, pro datum doručení rozhodnutí žalované dne 3. 5. 2019, ani dne 5. 5. 2019 nelze nalézt žádnou oporu ve správním spisu. Rozhodnutí žalované bylo zástupci stěžovatelky doručeno již dne 25. 4. 2019.

[16] Tvrzení o „hackerském útoku" na datovou schránku zástupce stěžovatelky je zcela vágní a stěžovatelka k jeho prokázání nenavrhuje ani žádný relevantní důkazní prostředek kromě v obecnosti navrženého znaleckého posudku z oboru kybernetiky. Pokud je pravdou, co tvrdí stěžovatelka, nepochybně by se o této mimořádné události prostřednictvím svého zástupce zmínila již v žalobě, případně by zástupce stěžovatelky – vědom si možných negativních důsledků pro své klienty – o této události proaktivně informoval příslušné orgány a osoby, a to ihned poté, co se o ní dozvěděl, a okolnosti tohoto „hackerského útoku" by soudu rovněž doložil. Nic takového však stěžovatelka, resp. její zástupce neučinil, přinejmenším nic takového se z podání stěžovatelky adresovaných soudů nepodává. Za této situace – i s přihlédnutím k rozporu mezi datem doručení uvedeným v žalobě a v kasační stížnosti – považuje soud argumentaci o „hackerském útoku" na datovou schránku zástupce stěžovatelky za nevěrohodnou.

[17] Pokud jde o námitku týkající se neúčinnosti doručení rozhodnutí žalované podle § 64 s. ř. s. ve spojení s § 50d o. s. ř., soud podotýká, že postup podle těchto ustanovení se uplatní pouze v případě písemností odesílaných soudem, nikoliv správním orgánem (viz dikce § 50d o. s. ř. „[*n*]*a návrh účastníka rozhodne odesílající soud...*" – podtržení přidáno). O určení neplatnosti doručení nebo okamžiku, kdy byla písemnost doručena ve správním řízení, lze požádat postupem podle § 24 odst. 2 ve spojení s § 41 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu. Jak však bylo uvedeno již shora, stěžovatelka v tomto směru před správním orgánem ani v samotné žalobě nijak neargumentovala, proto Nejvyššímu správnímu soudu nepřísluší se touto námitkou v řízení o kasační stížnosti zabývat.

V. Závěr a náklady řízení

[18] S ohledem na shora předeslané Nejvyšší správní soud neshledal kasační stížnost důvodnou, a proto ji podle § 110 odst. 1 věty druhé s. ř. s. zamítl.

[19] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatelka nebyla v řízení o kasační stížnosti úspěšná, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalované, jíž by jinak právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti příslušelo, soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, protože jí v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. listopadu 2019

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu